

til os selv at vi skulle gå, og det betyder altså, at der igen næste år efter vores opfattelse på finansloven skal kigges kritisk på, hvem det er, vi yder bistand til.

Vi har i den vedtagelse, som er blevet fremsat i dag, nogle meget gode sætninger med. Der fremgår det, at man skal vurdere programsamarbejdslandenes deltagelse i den internationale alliance mod terror og andre former for konstruktivt internationalt og regionalt samarbejde, herunder vedrørende tilbagetagelse af egne statsborgere.

Det skal også være et svar til hr. Jeppe Kofod: Vi anser det faktisk som værende vældig vigtigt, at vi sikrer, at man måske kunne yde noget bistand og hjælpe flygtningestrømme lokalt i nærområdet enten i hjemlandet eller tæt på det område, der er tale om. For det er sket mange gange, at der er kommet store flygtningestrømme.

Hvorfor bruger vi ikke en del af vores ulandsbistand til sammen med andre lande at sikre, at vi f.eks. har nogle flygtningelejre, som kan tage imod nogle af de afviste asylsøgere, som vi har her i landet? Vi er jo fuldstændig til grin her i landet, når vi accepterer, at afviste asylsøgere bliver her på ubestemt tid på tålt ophold, eller hvad man nu kalder det. Hvorfor da ikke bruge noget af vor bistand sammen med andre lande, som er interesseret i det samme, på at hjælpe de flygtninge lokalt i nærområdet.

Det er sådan nogle ting, vi kunne forestille os at man skulle bruge bistanden til. Her kunne det godt være, man skulle bruge flere penge til gengæld for, at man måske kigger kritisk på andre dele af den danske bistand.

Svaret til hr. Morten Helveg Petersen er, at 0,7 pct. da i hvert fald er den vej, vi skal gå set med vores øjne. Det er FN's anbefaling. I øjeblikket ligger den altså på 1 pct. Så det er i hvert fald i den retning, vi grundlæggende mener den skal være.

Når vi kigger på de frivillige organisationer, kan vi godt se fordele i – for der er en meget, meget stor opbakning til f.eks. Folkekirkenes Nødhjælp – at Danmark fortsat hjælper de organisationer på den ene eller den anden måde.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er selvfølgelig et spørgsmål til hr. Peter Skaarup for at høre, om ikke han er enig. Men jeg er fremkaldt af hr. Jørn Jespersens bemærkninger om de anstændige danskere.

Nu ved jeg ikke, om hr. Jørn Jespersen læser bøger, men jeg har i sin tid skrevet en ganske fortræffelig bog, der hedder »Begrebet Anstændighed«, som jeg vil anbefale ham meget at læse, som netop gør klart, at begrebet anstændighed hænger sammen med, at du har en næste, og næste betyder faktisk den nærmeste.

Det vil sige, at du er moralsk, etisk, menneskeligt forpligtet på den, der her og nu er dig nærmest. Og det er det, der bestemmer en kristen forståelse af tilværelsen i kald og stand. Det er det, der siger, at et dansk Folketing, en dansk regering er forpligtet på den danske befolkning og ikke på menneskeheden.

Hvis hr. Jørn Jespersen kalder det at isolere sig, er det kun ensbetydende med, at han har forskrevet sig til en fuldstændig abstraktion, hvor han ikke ved, hvem han selv er, og hvad hans opgave er.

Må jeg så lige sige til sidst: Enhedslistens ordfører talte om, at det var den yderste højrefløj. Det er jo egentlig et udtryk for, hvordan hele debatten er et forsøg på her i deres frustration er forsøget på at genoplive en for længst afdød problemstilling, nemlig højre/venstre.

Nej. Det, der var det lykkelige ved det sidste valg, som hensatte en del af de ærede medlemmer i total afmagt, var, at den problemstilling blev ophævet. Til gengæld opstod der en problemstilling, som har relevans, og som nemlig har at gøre med, hvad den danske befolkning ønsker.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Jespersen for sin sidste korte bemærkning til hr. Skaarup. Det er nummer tre.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg bliver spurgt: Hvorfor er 1 pct. sådan et vigtigt tal? Men det skyldes jo, at der rent faktisk er nogle, der har opsat nogle målsætninger for, hvordan verden skal udvikle sig. FN's årtusindtopmøde fastsatte nogle udviklingsmålsætninger om at halvere antallet af fattige mennesker i verden, om at skaffe rent drikkevand, om at mindske spædbørnsdødelighed osv. Man har lavet økonomiske overslag over, hvor meget det koster, og det viser sig, at det er nødvendigt, at man mere end fordobler verdens samlede udviklingsbistand for at kunne løse disse opgaver. Det betyder, at alle som minimum skal op på 0,7 pct. Det er en minimumsmålsætning.